

2. STUDIJA

VJERA U POSTOJANJE VRHOVNOG I INTELIGENTNOG STVORITELJA JE UTEMELJENA

Van Biblijski dokazi ispitani u svjetlu razuma – Neodrživa teorija – Razumna teorija – Božja osobnost pokazana – Razumni izuzetci.

Čak sa točke gledišta jednog skeptika, razumna i iskrena potraga u nepoznato a u svjetlu onog što je poznato može voditi nepristranog i intelligentnog mislioca u pravcu istine. Ipak je očito da bez direktnog otkrivenja Božjih planova i nauma, čovjek si može samo približiti istinu i donijeti neodređene zaključke. Idemo za sada staviti Bibliju na stranu i gledati na stvari sa stanovišta zdravog razuma.

Onaj tko može gledati u nebo s teleskopom, ili čak samo s okom, i vidjeti veličinu stvarstva, njegovu simetričnost, ljepotu, red, sklad i raznolikost a ipak sumnjati u to da je Stvoritelj svega toga znatno superiorniji i u mudrosti i u moći ili tko na trenutak pretpostavi da je sav taj red nastao slučajno, bez Stvoritelja toliko se udaljio od sposobnosti razmišljanja ili ju toliko ignorira pa da ga se stvarno ispravno može smatrati bezumnim što je Biblijski termin (onaj tko ignorira ili mu nedostaje razum) „Bezumnik kaže u srcu svojemu Nema Boga.“ Kako god da bilo svatko tko je razuman zaključit će da je mnogo toga u Bibliji stvarno istina, jer istina je sama po sebi očita da posljedica mora imati odgovarajući uzrok. Svaka biljka i svaki cvijet svjedoče o tome. Zamršen u konstrukciji,

izvanredno lijep u obliku, svaki govori o mudrosti i vještini koji nadmašuju ljudsku. Koliko je kratkovidan absurd koji veliča ljudsku vještinu i domišljatost i pripisuje slučajnosti pravilnost, ujednačenost i sklad prirode; koji priznaje zakone prirode i u isto vrijeme niječe postojanje njenog inteligentnog Zakonodavca.

Neki niječe postojanje intelligentnog Stvoritelja tvrdeći da je sama priroda jedini Bog i da su se svi oblici biljaka i životinja razvili sami od sebe bez da je na to utjecala nekakva inteligencija ali da je to bilo upravljanu kako oni kažu „zakonom preživljavanja najsposobnijih“ u procesu evolucije.

Ovoj teoriji nedostaje dokaz jer sve ono što vidimo oko sebe, dakle različita stvorena su nepromjenjive prirode i koja ne evoluira u neku višu prirodu; i iako su oni koji se drže te teorije uz višekratna nastojanja pokušali mijesati različite vrste ili proizvesti novu nepromjenjivu sortu nikada u tome nisu uspjeli. Nije poznat niti jedan slučaj da se jedna vrsta promjenila u drugu.* Iako postoje ribe koje na trenutak mogu koristiti svoje peraje kao krila i letjeti iznad vode i žabe koje mogu pjevati no nije poznato da su se promjenile u ptice. Nedostaje dokaz da je čovjek evoluirao od takvih stvorenja. Baš naprotiv istraživanja su pokazala da iako se može proizvesti različite varijacije iste vrste, nemoguće je pomiješati različite vrste ili da jedna evoluira u drugu. Iz istog razloga, premda su konj i magarac slični ne može se tvrditi da su na neki način povezani jer dobro je poznato da je njihovo potomstvo nepotpuno i da se ne može dalje razmnožavati.

* Kao napomenu našim čitateljima spomenut ćemo promjene kao što su transformacija iz gusjenice u leptira, jer ovdje se ne radi o promjeni prirode; gusjenica je samo ličinka koja se izlegla iz leptirovog jajeta.

Zacijelo, ako je neinteligentna priroda Stvoritelj ili pokretač evolucije ona bi tada nastavila proces i tada ne bi postojale nepromjenjive vrste budući da bez inteligencije ništa ne može doći u nepromjenjive uvjete. Evolucija bi tada bila zamjetljiva činjenica i vidjeli bi smo oko sebe kako ribe postaju ptice a majmuni ljudi. Ova teorija koja tvrdi da su inteligentna bića bila stvorena od neke slijepе sile protivi se ne samo Bibliji već i svakom zdravom razumu.

Ima jedna teorija u pogledu stvaranja (izuzev čovjeka) procesom evolucije za koju nemamo neki ozbiljan prigovor a ukratko ćemo je iznijeti: Ona prepostavlja da su sve današnje vrste fiksne i nepromjenjive toliko daleko kad se radi o prirodi ili vrsti, i iako se sadašnja priroda vrste može razviti do najvišeg stupnja, čak do savršenstva te će vrste ili prirode i dalje biti iste. Ova teorija dalje prepostavlja da nijedna od nepromjenjivih vrsta nije bila tako stvorena nego da su se u dalekoj prošlosti razvili od zemlje i postepenim procesom evolucije razvili iz jednog oblika u drugi. Ove promjene koje su se odvijale po Božanski uspostavljenim zakonima i u kojima su promjena hrane i klime imale veoma važnu ulogu trajale su vjerojatno sve dotle dok nisu bile uspostavljene nepromjenjive vrste kakve vidimo danas a preko kojih više nisu moguće daljnje promjene i tako je prema svemu bio dosegnut konačni Stvoriteljev naum u tom pogledu. Iako se svaka od različitih vrsta biljaka i životinja može poboljšati a i propasti nijedna od njih nije podložna promjeni niti je se može proizvesti od neke druge vrste. Iako svaka od njih može postići savršenstvo svoje vlastite fiksne prirode Stvoriteljev naum u pogledu prirode je dostignut pa je stoga dodatna promjena u tom smislu nemoguća.

Tvrdi se da su prvobitne biljke i životinje od kojih su nastale sadašnje nepromjenjive vrste izumrle davno prije stvaranja

čovjeka. Kosturi i fosili životinja i biljaka koje danas ne postoje pronađeni duboko ispod površine zemlje favoriziraju ovu teoriju. Ovo gledište niti ignorira a niti odbacuje Biblijsko učenje da je čovjek bio izravno stvoren i savršen, načinjen tako da u mentalnom i moralnom pogledu nalikuje svom Tvorcu a ne razvijen procesom evolucije kao niti ostatak stvaranja. Ovo gledište ni ukom pogledu ne potkopava već baš naprotiv podržava Biblijsku tvrdnju da priroda danas naučava da ju je uredio inteligentni Stvoritelj i da je On prvi uzrok. Neka ljudski razum da sve od sebe da tragom poznatih činjenica dođe do razumnih i odgovarajućih uzroka, dajući dužno priznanje prirodnim zakonima u svakom slučaju, ali vratimo svu zamršenu mašineriju prirode u ruke njenog velikog Autora, intelligentnog, svemogućeg Boga.

Mi tvrdimo da je postojanje intelligentnog Stvoritelja jasno manifestirana istina koju dokazuju mnogi dokazi posvuda oko nas; da čak unutar nas samih, jer mi smo njegovo djelo čija svaka snaga uma i tijela govori o nevjerojatnoj vještini koja je van našeg poimanja. I on je također Dizajner i Stvoritelj onoga što mi nazivamo prirodom. Mi tvrdimo da je on uredio i uspostavio zakone prirode, čijoj se ljepoti i skladu djelovanja koje vidimo divimo. Onoga čija je mudrost planirala i čija snaga podržava i vodi cijeli svemir, čija mudrost i snaga daleko nadmašuje našu mi instiktivno obožavamo i klanjamo mu se.

Kad shvatimo postojanje takvog moćnog Boga to može kod nas izazvati strah od njegove svemoguće snage, ukoliko ga malo bolje ne upoznamo kao onoga koji posjeduje dobrostivost i dobrotu koje odgovaraju njegovoj snazi. U potpunosti možemo biti sigurni u ovu činjenicu jer na to upućuju isti dokazi koji potvrđuju njegovo postojanje, mudrost i moć. Ne samo da smo prisiljeni zaključiti da Bog postoji te da njegova mudrost i moć daleko nadmašuju našu, nego smo isto tako prisiljeni zdravim

razumom zaključiti da najveličanstvenija stvar koja je stvorena nije superiorna u odnosu na Stvoritelja; stoga moramo zaključiti da je najveća manifestacija dobrote i pravde među ljudima podređena u veličini u usporedbi sa Stvoriteljem a slično je i sa čovjekovom mudrosti i moći. I tako si možemo mentalno predočiti karakter i osobine našeg velikog Stvoritelja. On je mudar, pravedan, pun ljubavi i moćan i opseg njegovih svojstava je daleko neizmjerniji od njegovog najslavnijeg stvarstva.

Idemo dalje: došavši do razumnog zaključka s obzirom na postojanje i osobnost našeg Stvoritelja, sada nas zanima što možemo očekivati od takvog bića? Odgovor se nameće, naime da posjedovanje takvih osobina razumski potiče i njihovo korištenje. Božja moć mora se koristiti i to u skladu s njegovom vlastitom prirodom – naime mudro, pravedno i dobrohotno. Koja god bila sredstva za ostvarenje tog cilja, kakvo god bilo djelovanje Božje moći konačni ishod mora biti u skladu s njegovom prirodom i osobnošću, i njegova nedogledna mudrost određuje svaki njegov korak.

Što može biti razumnije od takvog korištenja moći a koje je manifestirano u stvaranju bezbrojnih svijetova oko nas i u veličanstvenoj različitosti na zemljji? Što može biti razumnije od stvaranja čovjeka obdarenog sa razumom i sposobnosti rasuđivanja, sposobnog da cijeni djela svog Stvoritelja i da prosuđuje njegovu vještinu – njegovu mudrost, pravdu, ljubav i moć? Sve je ovo razumno i u skladu sa činjenicama koje su nam poznate.

I sad dolazi naš konačni prijedlog. Zar nije razumno pretpostaviti da bi takvo biće koje je beskrajno mudro i dobro i koje je bilo u stanju načiniti stvorenje koje je sposobno cijeniti njega i njegov plan, bilo potaknuto svojom ljubavlju i pravdom opskrbiti potrebe koje to stvorenje ima dajući mu neko

OTKRIVENJE? Zar nije razumna prepostavka da bi Bog dao čovjeku informacije što se tiče smisla njegovog postojanja i Božjih planova za njegovu budućnost? Baš naprotiv pitamo se bili bilo nerazumno pretpostaviti da bi takav Stvoritelj načinio takvo stvorenje kao što je čovjek, obdarivši ga sa sposobnošću razmišljanja tako da on čak razmišlja i o budućnosti, a da mu ne bi otkrio svoje planove kako bi zadovoljio te čovjekove čežnje? To bi bilo nerazumno zato što je suprotno osobnosti koju pripisujemo Bogu; suprotno načinu djelovanja Bića koje je vođeno pravdom i ljubavlju.

Možemo razmišljati ovako, da ako je Božanska mudrost stvarajući čovjeka smatrala neprikladnim dati mu spoznaju o njegovoj sudsini i njegovom mjestu u Stvoriteljevim planovima tada bi sigurno Božanska pravda a isto tako i Božanska ljubav inzistirali na tome da to biće bude tako ograničeno u svojim sposobnostima tako da se onda ne muči i da nije zbumjeno sa sumnjama, strahovima i neznanjem i kao posljedica toga Božanska moć djelovala bi u skladu s tim ograničenjima. Međutim, činjenica da čovjek ipak ima te sposobnosti da cijeni otkrivenje Božanskog plana i osobnost svog Stvoritelja jeste obilan razlog za očekivati da će Bog dati takvo otkrivenje u vrijeme i na način kako to odredi njegova mudrost. S obzirom na sva ova sagledavanja čak i ako smo bili u neznanju o Bibliji razum bi nas vodio do toga da očekujemo i da promatramo otkud će doći to otkrivenje kao što je to Biblija. Osim toga zapažajući red i sklad djela stvaranja općenito koji kao da su u nekoj veličanstvenoj povorci sfera i sistema svako na svom mjestu i u svoje vrijeme, ne možemo a da ne zaključimo da su i male nepravilnosti kao što su potresi, cikloni itd. indikacija da različiti elementi koji djeluju zajedno u ovom svijetu danas nisu savršeni. Zasiguranje da će sve na koncu biti savršeno i skladno

na zemlji kao što je na nebu sa određenim objašnjenjem zašto to nije takvo sada, nisu nerazumni zahtijevi za misaonog čovjeka a niti za Stvoritelja čija su mudrost, moć i dobrota pokazani da odgovori. Stoga bi smo trebali očekivati takvo otkrivenje koje će sve to uključivati.

Nakon što smo ustanovili da je razumno očekivati otkrivenje Božjeg plana i volje u odnosu na ljudsku rasu u sljedećem ćemo poglavljju ispitati Bibliju kao knjigu koja za sebe tvrdi da je baš ona to otkrivenje. Ako prikazuje Božju osobnost u savršenom skladu sa razumom a o čemu smo govorili u prethodnom sadržaju tada je to samo po sebi dokaz da je ona to potrebno i opravdano očekivano otkrivenje od Boga i tada bi smo trebali prihvati to njeno svjedočanstvo kao takvo. Ako je od Boga, njena učenja kad ih se u potpunosti cijeni su u punom skladu s njegovom osobnošću za koju nam razum zasigurava da je savršena u mudrosti, pravdi, moći i ljubavi.

„Vi znatiželjni umovi koji lutate uokolo
tragom čudesnih stvaralačkih djela
priznajte stope svog Boga
poklonite mu se i iskažite mu čast.

Nebesa objavljuju slavu tvoju Gospode,
u svakoj zvijezdi sja tvoja mudrost,
Ali kad naše oči gledaju tvoju riječ
mi čitamo tvoje ime na njenim stranicama.“

Zasjaj nad Svima

Kakva ludost, viču bezvjerni kritičari
 s podrugljivim usnama s mudrim i svjetski poznatim očima,
 Od tvrđave do tvrđave i od objave do objave
 beskrajni izazovi ratnih prijetnji
 oko zelene zemlje, uz zvuk crkvenih zvona
 jutro uz uzvuk bubenjeva u vojnim logorima
 svi sanjaju mir usred naoružanog svijeta.
 Od mačeva do plugova promjenjenima čarima Svetog pisma
 nacije, opijene vinom krví
 teturaju da uzmju zalog bratstva
 poput djece koja odgovaraju na poziv Oca Mateja.

* * *

Pogledajte Baua i Kajzera s barikadama
 od maslinovog lišća i napravljenih rješenja
 na šiljcima pušaka Biblijski stihovi u nadi da će se
 mornarice prevrnuti od silovitog vjetra.
 Još uvijek slava i pompa rata
 privlači milijune
 ipak mračan trud na rastanku vrlom
 njegova će kapa spasti i ljepota poput rupca.
 Pjevač će i dalje pjevati hrabro svoju pjesmu,
 obožavatelji heroja će se i dalje klanjati jakima,
 Rumeni i uglađeni, samurno božanski
 nad svojom trećom bocom sugestivnog vina,
 pernatim i naoružanim revizorima će dokazati
 svoju trgovinu koja je u skladu sa zakonom ljubavi
 i Crkva za državu, i Država za crkvu će se boriti
 i obje će se složiti da bi mogli biti u miru.

Unatoč zamkama poput ovih o vi vjerni što vas je malo
 koji se usudite držati se Božje riječi i istinitog svjedočanstva,
 čije oči vjerom obojene gledaju dalje od ovog zlog vremena
 i preko sadašnje pustinje zločina,
 vide mirnu budućnost obučenu u zeleno
 njene s rosom prekrivene planine i lagani potoci koji između teku
 Još uvijek držite korak
 premda svjetovna mudrost trese opreznom glavom
 Istina ne silazi s neba na našu sferu
 a da nije pozdravljena s podsmijehom skeptika,
 iako je odbijena i ismijavana njezin blagoslov i dalje pada
 poput rose i sunčevog sjaja na sve.

– Whittier